

Arrest

nr. 90 011 van 18 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. In Iran had u verschillende kleine jobs die slecht betaald waren. Gezien u niet over de juiste diploma's beschikte en u geen lange arm had, vond u geen beter betaalde job. Daarom besloot u naar België te komen. Op 8 augustus 2011 vroeg u hier asiel aan. U voegde hieraan toe dat u bij terugkeer naar Iran vreest dat er met u gespot zou worden omdat u in België geen werk gevonden had.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde immers enkel en alleen omwille van socio-economische redenen Iran verlaten te hebben en in België asiel gevraagd te hebben. In Iran had u enkel slecht betaalde jobs omdat u niet over de nodige diploma's beschikt en omdat u geen lange arm heeft. Dit is een situatie die volgens u voor alle Iraniërs geldt. U verklaarde behalve deze socio-economische problemen geen noemenswaardige problemen met de Iraanse autoriteiten of met medeburgers gehad te hebben. U voegde hieraan wel nog toe dat u zich schaamt om naar Iran terug te keren omdat u er in België niet in geslaagd bent werk te vinden. Behalve dat u binnen uw familie misschien het mikpunt van spot zou zijn, vreest u niets (CGVS, p. 2; p. 5-6). Deze door u aangehaalde problemen houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u hierom een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van de "Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming)", van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

2.2.1. Waar verzoekende partij zich in het kader van de subsidiaire bescherming beroept op de schending van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad erop dat voormelde richtlijn bij de wet van 15 september 2006 werd omgezet in de vreemdelingenwet, waardoor deze niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005- 2006, nr. 2478/001, p. 82 en 84). De schending van de richtlijn kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.2.1. Verzoekende partij merkt op dat in de bestreden beslissing niet getwijfeld wordt aan haar identiteit en evenmin aan haar nationaliteit. Verder betoogt verzoekende partij dat de situatie in Iran nog steeds onveilig is, waardoor zij in haar land van herkomst het risico loopt om slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandelingen zoals beschreven in artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet, of op ernstige bedreiging van haar leven als gevolg van willekeurig geweld zoals beschreven in artikel 48/3, § 2, c van de voormelde wet. Verzoekende partij tracht haar bewering te staven aan de hand van drie rapporten. Zo verwijst zij ten eerste naar een stuk genaamd "*Diplomatie België, 'Reisadvies Iran', dd. 19 maart 2012, geldig op 8 juni 2012*" (bijlage 5 bij het verzoekschrift), waarin onder meer gesteld wordt dat, de huidige regionale spanning in acht genomen, alle niet-essentiële reizen naar Iran worden afgeraden. Ten tweede verwijst verzoekende partij naar het "*Algemeen Ambtsbericht Iran*" van de Nederlandse Rijksoverheid d.d. 25 augustus 2011 (bijlage 3 bij het verzoekschrift), om aan te tonen dat de Azeri's in Iran gediscrimineerd worden. Ten derde kaart verzoekende partij, onder verwijzing naar het "*Iran, country of origin information (coi) report*" van het "*Home Office UK Border Agency*" d.d. 28 juni 2011 (bijlage 4 bij het verzoekschrift), aan dat de mensenrechten in Iran niet worden gerespecteerd.

2.2.2.2. Verzoekende partij voert aan dat zij omwille van haar afkomst het risico loopt te worden gediscrimineerd indien zij terugkeert naar Iran. De Raad merkt evenwel op dat een discriminerende

bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). De Raad stelt vast dat in het door verzoekende partij bijgebrachte rapport wordt gesteld dat etnische minderheden, zoals onder meer de Azeri's, te lijden hebben van het gewelddadige optreden van veiligheidstroepen en van arrestaties, dat er een gevoel van culturele achterstelling ten opzichte van de Perzische bevolking bestaat en dat de Azeri's sociale, economische en politieke marginalisering zouden ervaren. In het rapport wordt echter eveneens opgemerkt dat de geestelijke leider Khamenei zelf ook van Azerische afkomst is, dat Azeri's voor het overgrote deel sjiit zijn en zich naadloos in de Islamitische Republiek voegen en dat personen van Azeri-origine goed vertegenwoordigd zijn in de politieke, militaire en commerciële elite van het land. Op basis van deze informatie kan niet worden afgeleid dat de discriminatie die personen van Azeri-origine mogelijkervaren in Iran, van die aard is dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij tijdens haar gehoor geen gewag heeft gemaakt van enige problemen in verband met discriminatie omwille van haar origine. Zij stelde immers dat de socio-economische problemen die zij in Iran heeft ervaren, met name dat zij er geen goedbetaald werk kon vinden, van algemene aard zijn (*"Ja, dat geldt voor alle Iraniers. Dat is het probleem van iedereen."*, administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS van 9 mei 2012, p. 5). Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toont verzoekende partij aan dat zij, indien zij terug zou keren naar Iran een reëel risico zou lopen op ernstige schade voorzien bij artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partij nog een (deel van) een rapport bijbrengt (bijlage 4 bij het verzoekschrift), waarin gewag wordt gemaakt van mensenrechtenschendingen ten opzichte van personen met een afwijkende politieke overtuiging, herhaalt de Raad dat verzoekende partij tijdens haar gehoor enkel gewag heeft gemaakt van socio-economische problemen, dewelke geen uitstaans hebben met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Op basis van het voorgaande, kan worden besloten dat verzoekende partij geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en evenmin op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, b van de voormelde wet.

Waar verzoekende partij nog betoogt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partij, middels de verwijzing naar een negatief reisadvies en naar een rapport waarin gewag wordt gemaakt van mensenrechtenschendingen ten opzichte van personen die er een afwijkende politieke overtuiging op nahouden, niet aantoonde dat er in Iran effectief een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT